

[Stetter.]

partier via septemberforliget som en mulighed for at skabe acceptable vilkår for produktion og eksport og dermed for beskæftigelsen. Det har imidlertid længe været klart, at septemberforliget ikke løste problemerne på den måde, som partierne forventede og gav udtryk for, da de sluttede dette forlig.

Renteniveauet er ikke stabiliseret, men steget. Priserne stiger nærmest mere nu end forud for forliget. Beskæftigelsessituationen er ikke væsentligt ændret, de store statstilskud giver i forbindelse med de øvrige statsudgifter et uacceptabelt stort underskud på statsbudgettet.

Det er i denne situation, at nogle af forligspartierne åbner debatten om en overbygning af forliget. Men denne debat har i det sidste par uger udviklet sig til en debat om folketingsvalg: ja eller nej. Jeg forstår på morgenaviserne, at denne diskussion foreløbig er afsluttet, og det er vi mange der er taknemlige for. Men det er åbenbart, at de manglende resultater har fået nogle af partierne til at fare i totterne på hinanden og til at tro mere på et valg end på et nyt forlig.

Det er vort indtryk, at enkelte af forligspartierne kives mere, end godt er. Er det et forsøg på at bringe sig i den gunstigste stilling forud for alvorlige politiske forhandlinger, eller dækker debatten over reelle forskelle, som ikke kan overvindes? I hvert fald regeringen synes i de sidste par dage at have overvejet muligheden for at tage et folketingsvalg, formentlig for at undgå, at septemberforligets manglende resultater blev synlige for vælgerne.

Vi ønsker ikke noget valg. Et folketingsvalg løser ikke landets problemer, det er direkte skadeligt, men skal vi have det i 1976, bør det komme nu. Hvis regeringen og måske andre lægger op til et sensommer- eller efterårsvalg, vil der ikke blive taget skridt til at gennemføre de nødvendige foranstaltninger til at begrænse inflationen. Man vil samtidig spærre for de påkrævede besparelser på statsbudgettet i indeværende finansår. Det vil modvirke tilliden til dansk økonomi, og det vil være uansvarligt.

Jeg vil allerede her ved motiveringen af forespørgslen understrege, at den konservative gruppe nu som før ønsker at medvirke til at sikre den størst mulige kursstabilitet for den danske valuta. Vi betragter EF-valuta-

kurssamarbejdet, slangesamarbejdet, som et væsentligt sikringselement. Folketingets markedsudvalg har modtaget et notat om slangesamarbejdet udarbejdet af det økonomiske sekretariat og Danmarks Nationalbank.

Betydningen af valutakurssamarbejdet koncentrerer sig i tre hovedgrunde, nemlig for det første, at erhvervslivet bør have så faste kurser for samhandelen som muligt, for det andet kursstabilitetens væsentlige betydning for administrationen af EF's landbrugs- og fiskeripolitik og for det tredje hensynet til vor betydelige kortfristede gæld til udlandet.

Vi tilslutter os, at slangesamarbejdet og dermed den vesttyske finansielle støtte er væsentlig for at stabilisere den danske valuta, men vi understreger, at det altafgørende i det lange løb er, at landets samlede økonomi er i orden, og det synes vi bestemt ikke den er. Fundamentet er svagt. Pris- og omkostningsudviklingen er for kraftig. Netop fordi vi mener, at kronens værdi skal holdes, må vi også medvirke til at få hold på omkostningsudviklingen. Dette er hidtil ikke lykkedes i tilstrækkeligt omfang.

Vi forventer, at regeringen har forslag til at forbedre handels- og betalingsbalancen og dermed styrke tilliden til den danske valuta. Vi erkender, at forbedringer ikke kan indtræffe på kort sigt, men det er vigtigt at få stoppet den nuværende onde cirkel. Regering og folketing må derfor omgående i gang med de forberedende forhandlinger om de helt nødvendige foranstaltninger. Disse forhandlinger kan ikke vente til sommerferien.

Vort råd er en frivillig indkomstpølse i den direkte beskatning, som modregnes med besparelser og dermed forbedringer af statens budget allerede for indeværende finansår. Denne politik skal suppleres med en ophævelse af de mest generende restriktioner og skattemæssige skavanker for erhvervslivet. En lettelse af skattetrykket vil i sig selv begrænse inflationen og derved styrke den private kontante opsparing.

For en ordens skyld skal jeg tilføje og slutte med at sige, at den konservative gruppe nu som i september er parat til at tage et medansvar, hvis man tager hensyn til vores synspunkter. Vi vil med interesse lytte til økonomiministerens svar på forespørgslen.